روزنامه مدیران طلایی
گروه تخصصی مدیران طلایی
پل ارتباطی ۰۵۱۳۷۰۰۹۹۱۱
GOLDEN MANAGER
بستری مناسب برای آشنایی بیشتر با برندها، واحدهای ممتاز و دیدگاه های مدیران طلایی و کارآفرینان برتر کشور
نشانی : شهرک صنعتی خیام، نبش صنعت غربی ۴ تلفن: ۰۵۱۴۳۲۶۸۳۴۸
کد پستی : ۹۳۴۴۱۶۴۱۱۳ پایگاه اینترنتی : www.nafispart.com

اینجا نیشابور است خاستگاه امیر نیک جو و گروه صنعتی نفیس پارت

نیوشاهپوهر، به‌معنای:

شهر نوساخته (شاهپور) از بزرگترین شهرهای شمال شرق ایران، مرکز شهرستان نیشابور و دومین شهر پرجمعیت استان خراسان رضوی پس از مشهد و سومین شهر بزرگ شرق کشور است. در دامنه‌های رشته کوه بینالود قرار داشته و از مهمترین مراکز تاریخی، گردشگری، صنعتی کشور و منطقه و تاریخ و فرهنگ ایران است. این شهر یکی از تاریخی‌ترین شهرهای شرق ایران به‌شمار می‌آید. نیشابور بزرگترین مرکز سنگ فیروزه جهان است. نامه‌ای پرشمار که در جای جای اسناد و متون تاریخی به آنها اشاره شده‌است، دستاورد حضور پایدار نیشابور در گذر دوران‌ها است. برخی از اینها نام رایج شهر بوده و شماری دیگر عنوان‌ها و لقب‌هایی شده‌است که از سوی اهالی دانش، فرهنگ و سیاست؛ به سبب رویدادها یا ویژگی‌هایی به این دیار داده شده‌است. رئونت، ابرشهر، نیشاپور و شادیاخ (و مشتقات آنها) نامهایی است که این بوم، در دوره یا دوران‌هایی از تاریخ به آنها شناخته شده‌است. دهلیز مشرق و مغرب، دارالعلم، کلانشهر مشرق‌زمین، چشم خراسان، دارالملک، دارالاماره، امال‌بلاد، شادجهان، ایرانشهر، جهانشهر، خزانه مشرق و معدن فضلا و منبع علما و نامهای دیگری است که در توصیف ویژگیهایی از این شهر، در منابع مختلف ثبت گردیده‌است در اوائل دولت اسلام نیشابور به «ابرشهر» نیز معروف بود و به همین نام در سکه‌هایی که خلفای اموی و عباسی در آن شهر ضرب کرده‌اند یاد شده‌است. مقدسی و برخی از مورخان دیگر آن را «ایران شهر» نیز ضبط کرده‌اند. ولی گویا این نام فقط عنوان دولتی یا عنوان رسمی و افتخاری آن شهر بوده‌است.دوران اساطیری سرآغاز و پیدایش نیشابور، همچون بسیاری از شهرهای تاریخی و دیرپای جهان، در هاله‌ای از اسطوره و افسانه در پیچیده و در نگاهی کلی به منابع، سیمای نیشابور به عنوان یک بوم و شهر اساطیری و در اندازه یکی از مراکز مهم این دوران توصیف میشود.آغاز آفرینش رَئِوَنْت (به پارسی میانه: ریوَنْد) کهن‌ترین نام در اطلاق به حوزه جغرافیایی ناحیه نیشابور است که در نسک ایرانی اَوِستا از آن، سخن رفته‌است بر پایه روایت ایرانی آغاز آفرینش در نسک بندهش از کوه ریوند (در ناحیه نیشابور خراسان) در شمار ۲۲۴۴ کوهی نام برده شده که از البرز فراز رستند. همچنین در جایی دیگر از همین نسک، در جریان ماجرای نبرد اهریمن با آب؛ به پیدایی دریاچه‌ای به نام سووَر (سوبر یا سوگر) اشاره شده که در ابرشهر بوم (ناحیه نیشابور) بر سر کوه توس جای دارد. و چنانکه در گزارش رویدادهای دوران‌های بعد آمده‌است : آذربرزینمهر در نزدیکی دریاچه‌ای سوور و بر روی کوه ریوند قرار داشته‌است. و ابوعبدالله حاکم؛ انوش پسر شیث پسر آدم را نخستین شخصیتی معرفی نموده که کهن‌دژ نیشابور را بر سنگی بزرگ، سفید، مدوّر (دایره شکل) و املس (نرم و هموار) بنا گذاشت چنانکه مردمان آن روزگار، این بنا را دژ سنگی (قلعه حجریه) میخواندند.

پیشدادیان:

پیشدادیها نخستین فرمانروایان ایران‌زمین، در دوران اساطیری؛ هوشنگ، تهمورث، جم، فریدون و منوچهر سرشناسترین آنهایند که قهرمانانی همچون آرش، گرشاسب و رستم؛ و دشمنانی همچون افراسیاب و ضحاک دارند. بر پایه نوشتار تاریخ الحاکم، در این دروان؛ شخصیتهایی همچون ذوالایکه، افراسیاب ساحر و ایرج پسر فریدون بر دژ- قلعه نیشابور دست یافته، آن را بازسازی نموده و بر گستره و آبادانی آن افزوده‌اند؛ اما در دوران منوچهر بود که بر پیرامون کهن‌دژ، خندقی حفر نمودند و آتشکده‌ای برپای داشتند؛ چنانکه پس از آن، گروش مردمان و آبادانی آن، روزافزون گردید.اما حمدالله مستوفی بنیان گذار نیشابور را تهمورث دیوبند معرفی کرده‌است. و بر پایه روایتی ایرانی؛ در روزگار تهمورث بوده که آتشدان پشت گاو اساطیری سریشوگ، به دریا افتاد و سه آتش فروزان در ژرفای دریا درخشان ماندند و آن سه آتش نوپدید: گشنسب، فرنبغ و برزینمهر بودند.

کیانیان:

کیانیها، سلسله‌ای از فرمانروایان اساطیری ایران هستند که دوران آنان با رویدادهای پهلوانی و همچنین گسترش آیین مزدیسنا در ایران‌زمین پیوند خورده‌است.بر پایه گفتار شاهنامه؛ کیکاووس پس از در هم شکست سپاه افراسیاب، به سوی پارس آمد و جهان را به شادی، چنین بیاراست. فارسی میانه: نیو شاهپوهر، به‌معنای: شهر نوساخته شاهپور از بزرگترین شهرهای شمال شرق ایران، مرکز شهرستان نیشابور و دومین شهر پرجمعیت استان خراسان رضوی پس از مشهد و سومین شهر بزرگ شرق کشور است. در دامنه‌های رشته کوه بینالود قرار داشته و از مهمترین مراکز تاریخی، گردشگری، صنعتی کشور و منطقه و تاریخ و فرهنگ ایران است. این شهر یکی از تاریخی‌ترین شهرهای شرق ایران به‌شمار می‌آید.نیشابور بزرگترین مرکز سنگ فیروزه جهان است. دوران پیشاتاریخی یافته‌های کاوشهای باستان‌شناسی ناحیه نیشابور که تا امروز به سرانجامی رسیده‌اند؛ نشانگر پیدایی آثار دوره‌های گوناگون پیشاتاریخی و تاریخی، از نوسنگی گرفته تا ساسانی، در این ناحیه است.

محوطه پیشاتاریخی تپه برج:

با نظر به آثار قابل مشاهده در این محوطه، محدودهای در حدود شانزده هکتار را در بر می‌گیرد در شانزده کیلومتری جنوب شرقی شهر کنونی واقع شده‌است. پیشینه این محوطه با قدمت حدود ۵۵۰۰ پیش از میلاد به دوره نوسنگی جدید بازمی‌گردد. یکی از یافته‌های برجسته این محوطه، اسکلت زنی حدود ۴۵ ساله همراه با یک قطعه فیروزه سوراخ شده در نزدیکی کمر است؛ آزمایش ۱۴ روی استخوان ساق پای اسکلت، گاه‌نگاری مطلق ۴۳۶۰ پیش از میلاد را نشان می‌دهد.محوطه پیشاتاریخی شهرک فیروزه: قدمت این محوطه به دوره برنز جدید (اواخر هزاره سوم و اوایل هزاره دوم پیش از میلاد) میرسد در شمال غربی شهر کنونی و در پهنه شرقی رودخانه فاروب رومان قرار دارد.از یافته‌های برجسته این محوطه میتوان به دو کوره پخت سفال (که فضاهای دستکند درون زمین آنها برجای مانده) اشاره نمود.محوطه پیشاتاریخی تپه بلوچ: که قدمت آن به دوره نوسنگی (حدود ۵۵۰۰ تا ۶۰۰۰ سال پیش از میلاد) میرسد در ۲۰ کیلومتری شمال غربی شهر نیشابور و در شرق باغ نشاط تقی‌آباد از توابع شهرستان فیروزه امروزین، واقع شده‌است. نهشته‌های باستانی این دوره، گاه‌نگاری چند دوره با فواصل زمانی از جمله دوره مس، سنگ و آهن را در کنار هم نمودار می‌سازد. ویژگی برجسته این محوطه پیشاتاریخی؛ فراوانی دستینه‌ها و ابزارهای سنگی است که با شماری از اشیاء و ابزارهای برنزی و گل پخته و همچنین سازه‌های گودالی پخت نان و کوره همراه شده‌است.افزون بر محوطه‌های پیشاتاریخی یادشده؛ در جاهای دیگری از ناحیه نیشابور همچون کریم‌آباد، جنوب غربی شهر و یوسف‌آباد آثاری متعلق به عصر مفرغ و عصر آهن نیز کاوش شده؛ و گفتنی است که کاوشهای باستان‌شناسی ناحیه نیشابور، هنوز به سرانجام بایسته خود نرسیده و عرصه‌های کاویده نشده بسیاری در پیش روی باستانشناسان است.

هخامنشیان:

رَئِوَنْت کهن‌ترین نام جغرافیایی در اطلاق به ناحیه نیشابور که در اوِستا -کهن‌تری نبشتار ایرانی- از آن، یاد شده؛نام کوهی است که آتشکده نامدار آذر بُرزینمِهر بر آن، جای داشته؛ مری بویس بر این باور است که آذران بُرزینمِهر، فرنبغ و گشنسپ، اگر نه پیشتر و در دوران هخامنشی، دستکم بایستی در اوایل دوران پارتیان نشانده شده باشند.همچنین ریچارد فرای نام ابرشهر (نام پیشین نیشابور) را ریشه گرفته از نامی کهن، به مفهوم شهر بالای هخامنشیان یا شهربانی بالای سلوکیان دانسته‌است.یافته‌های باستانشناسی در محوطه تاریخی سه تپه در جنوب دشت نیشابور، نیز بیانگر حیات تاریخی این ناحیه در دوران هخامنشی و اندکی پیش از آن و ارتباط نیشابور با همدان (فلات ایران) و ترکمنستان (آسیای مرکزی) است.

اقتصاد و فرهنگ:

شاپور -که از وی به عنوان بانی شهر در دوره ساسانی، نام برده شده- به امور تجارت و اقتصاد، توجهی ویژه داشت؛ او در راستای نیرومندسازی موقعیت اقتصادی ابرشهر، نواحی شمال شرق ایران را -که در سیطره کوشان بود- تصرف نموده و فرمانروایانی -از جمله شاهزاده پیروز- را که پیرو وی بودند، بر این ناحیه نهاد.به‌طور کلی؛ موقعیت ویژه جغرافیایی نیشابور که در چهارراه ارتباطی شرق به غرب و شمال به جنوب در بخش خاوری ایران قرار گرفته مورد توجه ساسانیان قرار گرفته و از آن به عنوان یکی از سنگرهای استوار در برابر یورش‌های بیگانگان شرق قلمرو امپراتوری و پایگاه برقراری امنیت در جبهه شرقی راه ابریشم بهره بردند. قرارگیری در این مسیر که شاهراه شرق به غرب قلمرو ساسانی به‌شمار می‌رفت؛ رونق شهر را در جایگاه یکی از مهمترین منزلگاه‌ها و بارانداز گاه‌های کاروان‌های تجاری فراهم نمود. به گونه‌ای که ساختارهای نظام توسعه یافت.

۱۴۰۰۳۶۱۲۵/ق